

Jöttél

*„Jajomból kihagyom Neved.”
Ady Endre: Istenhez hanyatló árnyék*

Télidőben jajszóval szeretett szólni
bennünk a bukott angyal, a féltékeny,
s e fájdalom is öröm volt,
afféle látnoki veszedelem,
hogy íme, jössz, leülsz, búsulsz velem...
Mi fájjon, ha már Te sem?
Tizedelt háború, nyomor és szerelem,
amerre jártunk, ha ünnep is volt,
gyászruhába öltöztünk, ez illett ránk,
ezt szabta a történelem,
és szebb volt minden évszaknál
a reggeltől estig vergődő halál,
afféle látnoki veszedelem,
s Te eljöttél, elragadtál.

